

pakke og forslag om at forlænge moms-kreditterne. Moms-kredit frem for Øststøtte er endnu et eksempel på en indadvendt og snæversynet tankegang. Økonomisk og erhvervs-politisk er udviklingen i produktiviteten den afgørende nøgle til et samfunds langsigtede velstand. Det kræver investeringer i forskning, udvikling og innovation. Hvad vælger regeringen? At forlænge moms-kreditten.

Der spares også på Demokratifonden til støtte for de østeuropæiske landes overgang til demokrati, og det er i et omfang, så det næsten ikke er til at forestille sig, at den tidligere udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, turnerede i Central- og Østeuropa med disse ordninger som formand for selv samme parti, der i dag kræver nedlæggelser og besparelser. Tænk, hvordan et parti kan udvikle sig fra udsyn til snæversyn.

Regeringen har gjort et stort nummer ud af råd, nævn, centre, puljer. Fra radikal side har vi været åbne over for at kigge nærmere på, om ting bør gøres anderledes. Det var den tidligere regering faktisk i gang med i forbindelse med den forrige finansredegørelse, men vi sætter hælene i, når tingene slet ikke må gøres. Jeg tænker selvfølgelig på hele den pinagtige historie om Det Danske Center for Menneskerettigheder. Hvis ikke det var så sørgeligt, kunne man måske trække lidt på smilebåndet og sige o.k., om igen. Men regeringen insisterer jo nærmest på sin ret til at trampe rundt i den fejltagelse.

Kl. 18.00

På det internationale område må det gælde, at troværdighed tager år at bygge op, men kun få uger at rive ned. Regeringen er desværre godt i gang med nedrivningen.

Det Radikale Venstre var initiativtagere til den såkaldte Miljø-, Freds- og Stabilitetsramme. Derfor var det en stor glæde, da vi indgik finanslovaftalen med den nuværende regering i november 1998. Jeg har her en kopi af finanslovaftalen for 1999. I bilag 5 står der klart og tydeligt:

»Miljø-, Freds- og Stabilitetsrammen vil blive gradvis indfaset til ½ pct. af bruttonationalindkomsten i år 2005.«

Mit spørgsmål til finansministeren er: Agter finansministeren at leve op til den aftale, han selv har indgået, eller starter finansministeren sin embedsperiode med at løbe fra aftaler?

Vi har nu gennem flere uger forsøgt at lokke et klart svar ud af statsministeren, men statsministeren har ild i munden, og derfor spørger jeg nu finansministeren. I modsætning til tidligere

hvor finansministeren var finansordfører, kan der ikke tales udenom, altså ja eller nej, finansminister. Vil regeringen overholde finanslovaftalen fra 1999?

På uddannelsesområdet nedlægges den fri ungdomsuddannelse, som Det Radikale Venstre har arbejdet for i årevis. Folkehøjskolerne, folkeoplysningen skal også holde for i et omfang, så Højskolevenstre nu må kunne erklæres for endeligt afgået ved døden.

Det er direkte skadeligt for Danmarks fremtid, når regeringen ønsker at spare mere end 1 mia. kr. på vores uddannelse alene i år og ca. 6,4 mia. kr. i alt over 4 år. Den eneste måde at udvikle viden på er ved uddannelse. Derfor er besparelserne på uddannelse vendt mod den enkelte, mod virksomhederne, mod samfundet og mod vores langsigtede velfærd. Lidt polemisk: En ting er, at regeringen ikke kan lide eksperter, men det er nu at gå temmelig vidt at skære i bevillingerne, så borgerne ligefrem får sværere ved at blive klogere.

Som en nyskabelse blev ekstra udgifter til sundhedsvæsenet kædet sammen med ulandsbistanden i løbet af valgkampen. Det Radikale Venstre er uenige i den sammenkædning. Kæden hopper helt af, når man samtidig vælger at skære ned på lægeuddannelsen, for hvad er hovedproblemet i sundhedspolitikken i dag: mangel på læger.

Så når regeringen foreslår flere penge og samtidig skærer i uddannelsen af nye læger, må det være udtryk for manglende koordination, for det svarer til, at den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør. Regeringen er på den led i færd med at udføre et meget sjældent artistnummer: Med den ene hånd skyder den sig selv i foden, med den anden hånd saver den den gren over, som vi alle sidder på.

Miljøet er en anden af de store tabere ved denne finanslov. Regeringen har valgt at droppe den økologiske bæredygtighedsvurdering af finansloven, som ellers er et helt centralt element ifølge Riotopmødet. Samtidig beskæres Miljøministeriet ned til sokkeholderne. Igen et udtryk for en prioritering, som Det Radikale Venstre er uenig i.

Ulandsbistand, Østeuropa, uddannelse, forskning, miljø, menneskerettigheder – en lang stribe af besparelser, som gør, at denne finanslov vil gå over i historien, nemlig som den finanslov, hvor Danmark vendte verden ryggen. Med regeringens forslag bliver vi mindre, end vi behøver.